

Magisterská práce

Gabriel Cornelius von Max a některé aspekty jeho kreslířské tvorby

Jméno a příjmení (student): Tereza Nedbalová

Vedoucí práce: Mgr. Marie Rakušanová, PhD.

Posudek vedoucího práce:

Pro historika umění je nesmírně důležitý přímý kontakt s uměleckým materiálem, kterým se zabývá. Magisterská práce by měla být jednou z prvních studií adepta dějin umění, která by tuto přímou zkušenost měla zúročovat. V případě práce Terezy Nedbalové *Gabriel Cornelius von Max a některé aspekty jeho kreslířské tvorby* se setkáváme s velmi vzácným případem intimní znalosti zpracovávaného konvolutu děl. Podobná zkušenost byla Tereze Nedbalové poskytnuta díky její restaurátorské průpravě. Jako restaurátorka papíru získala odbornou stáž v Městské galerii Lenbachhaus v Mnichově, během které se jí dostal do rukou nezpracovaný a zcela neznámý soubor Maxových kreseb. Nedbalová nejenže kolekci odborně zpracovala z pozice restaurátorky, ale podílela se také na inventarizaci fondu a konečně ve své magisterské práci zasadila kresby do kontextu Maxova díla. Jak píše Nedbalová v úvodu práce (s. 6), právě zohlednění kreseb ve vztahu k celku Maxovy tvorby bylo hlavním cílem práce.

Osobnost Gabriela Cornelia von Maxe stále ještě čeká na celistvé zpracování v rámci reprezentativní monografie. Pro české prostředí, ze kterého Max pocházel, a na které měla jeho tvorba realizovaná v Mnichově výrazný vliv, je nedostatečná znalost celku Maxovy tvorby velkým handicapem. Studie Romana Prahla, Petra Wittlicha, Otto M. Urbana, Romana Musila a Aleše Filipa a Tomáše Vlčka upozornily v minulosti na význam příkladu Maxovy tvorby pro české umění poslední třetiny 19. století. Přesnou míru ovlivnění dokáže však český dějepis určit nepochybně až poté, co bude Maxova tvorba zpracována vyčerpávajícím způsobem. Právě kreslířská tvorba je v případě Maxova umění jednou z nejméně zpracovaných oblastí. Nedbalové práce se tak stává díky pečlivému zpracování zajímavého souboru ze sbírek Lenbachhausu zásadním příspěvkem pro Maxovo důkladnější poznání.

S velkou pečlivostí je zpracována již první část práce, která čtenáře seznamuje obecně s Maxovým životem a tvorbou. Způsob členění je vysvětlen a logicky vyargumentován v úvodu. Nedbalová částečně volí chronologickou koncepci kapitol, částečně zohledňuje tématické okruhy Maxovy rozsáhlé umělecké tvorby. Při čtení této první části se zvolená kompozice ukazuje jako velmi funkční. Nedbalová pracuje s velkým množstvím literatury a obzvláště z dobových časopisů a publikací vybírá vhodné citace a přínosné informace. Na základě bohatých pramenů a literatury nevytváří tupou kompilaci, ale přehledný a srozumitelný text, který nezohledňuje pouze formální stránku Maxovy tvorby, ale důkladně

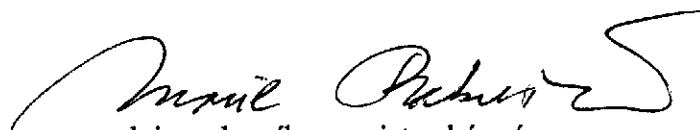
rozebírá také její ideové zdroje. Ačkoliv vliv Maxovy tvorby na české umění nesouvisí bezprostředně s tématem práce, je zařazení tohoto problému do struktury práce velmi přínosné, protože díky němu není významnost tohoto autora vymezena pouze v obecné rovině, ale také ve vztahu ke konkrétnímu prostředí.

Rozčlenění hlavního oddílu studie, věnovaného Maxově kreslířské tvorbě, slouží naplnění hlavního poslání práce. Napomáhá zařazení Maxových kreseb ze sbírky galerie Lenbachhaus do kontextu autorovy tvorby. Ještě názorněji než v samotném textu můžeme úspěšné odhalení těchto souvislostí vidět v obrazové příloze, ve které autorka Maxovy kresby konfrontuje s obrazy, k jejichž přípravě sloužily. S velkou pečlivostí jsou připraveny i další přílohy.

Práce Terezy Nedbalové se stane v budoucnu užitečným zdrojem informací pro každého vážnějšího zájemce o dílo Gabriela Cornelia von Maxe z řad českých historiků umění. Jednoznačně ji doporučuji k obhájení.

V Praze dne 6. srpna 2009

.....

podpis vedoucího magisterské práce